

P. M.

Huolimatta siitä että tuontienemmys tammikuussa oli 168 milj. ja helmikuussa 157 milj. oli Pankin valuuttavarasto yhtämittäisessä nousussa aina helmikuun puoliväliin saakka, saavuttaen silloin tämänvuotisen huippunumeron 764 milj., eli ulkomainen krediitti mukaanluetuna 1008 miljoonaa. Tämä seikka että Pankki ei joutunut luovuttamaan valuuttoja tuon tuontiylijäämän maksamiseksi vaan päinvastoin saattoi valuuttojaan lisätä, osottaa että viime vuoden lopulla markan huononemista odotettaessa valuutan tarvitsijat olivat varanneet huomattavia määriä vastaisia tarpeitaan varten, kun taas valuutansaajat olivat lykänneet myyntinsä tuonemmaksi. Helmikuun keskivaiheilla alkoivat nämä valuutat kuitenkin loppua markkinoilta ja Pankki sai taas ruveta tyydyttämään tuonnin valuutta-tarpeita. Kysyntä oli aluksi vähäistä, mutta sikäli kun huomattiin, että dollarikurssi 39.78, johon tällä välin oli saavuttu Pankin hiljalleen alentaessa kurssitasoa tarjonnan ollessa kysyntää suuremman, oli alin mihin ainakin toistaiseksi voitiin päästä, alkoi se vähitellen kasvaa. Että kysyntä tästä lähtien alkaisi vilkkaistua oli odotettavissa, sillä valuutan tarvitsijat olivat tietenkin lykänneet ostonsa siksi kunnes pohjakurssi olisi saavutettu, jolloin luonnolliset valuuttatarpeet olivat täytettävät.

Kuluvan kuun alussa alkoi tämä kysyntä kuitenkin saada jonkun verran spekulatiivisen luonteen. Kun nimittäin saattoi huomata, että dollarikurssia 39.78 vastaava kurssitaso voitaisiin ylläpitää vain sen kautta että Suomen Pankki tähän hintaan möi valuuttojaan sekä voitiin arvata, etteivät kurssit tästä enää laskisi, alkoivat valuuttakauppiat samoinkuin tuontiliikkeet ostaa valuuttoja varastoon, ja kun samalla dollarikurssin noustessa ulkomailla sieltäkäsinkin Ruotsista päivittäin alkoi tulla määräyksiä vaihtaa ulkomaalaisten markkasaattavia dollareiksi, lisääntyi valuuttojen menekki niin, että valuuttavarasto ~~per~~ ^{ensimmäisellä viikolla 681 milj. sta} maaliskuun 8 p:nä oli vähentynyt 643:een miljoonaan. Tätä kysyntää lisäsi osaltaan vielä sekin seikka, että puntakurssi Ranskan frangin laskun seurauksista painui täällä aina 169:30:een

mikä aiheutti erikoisesti tämän valuutan menekin.

Kun näin ollen tuntui luonnottomalta edelleen myydä valuuttoja tuohon kurssiin, minkä ylläpitäminen vain tuntui kiihottavan kysyntää, katsoi Johtokunta sitä ennen neuvoteltuaan asiasta Pankkivaltuusmiesten sisärenkaan kanssa olevan syytä valita kysyntää vastaava hieman korkeampi kurssitaso. Näin ollen korotettiin sanottuna päivänä dollarikurssi 40:03:een, minkä jälkeen kysyntä heti lakkasi. Tämän jälkeen on tarjonta päinvastoin ollut kysyntää hieman suurempi, minkä johdosta seuraavina päivinä dollarikurssi pysyi 39.90 - 39.92 vaiheilla. Vasta eilen näytti kysyntä jälleen vilkastuvan, minkä johdosta eilen iltapäivällä ja tänään on pidetty hiukan korkeampia kurseja.

Pankin valuuttavarasto kuluvan kuun 15 p:nä oli *623* milj. *skuitenkin* *16* milj. suurempi kuin vuoden vaihteessa.

Suurpankkien lorotilit ovat edelleen vähentyneet, tammikuussa 30 milj. ja helmikuussa 34 milj. Niitten yhteissumma helmikuun lopulla, kun vähennetään se määrä, minkä Suomen Pankki jo ulkomaisella valuutalla on maksanut, oli 608 milj.

Johtokunnan mielestä tuntuu olevan syytä vastaisuudessa jossain määrin enemmän kuin ennen ottaa huomioon kysynnän ja tarjonnan keskenäistä suhdetta. Tällä ei tarkoiteta sitä, että kurseja aina korotettaisiin sikäli kuin kysyntä kasvaa, vaan että kun sesonkikysyntä alkaa, valitaan korkeampi kurssitaso valuuttoja myytäessä kuin mihin on päästy tarjontasesonkin aikana. Ellei mitään erikoista tapahdu, lienee niinmuodoin syytä lähitulevaisuudessa, niin kauan kuin kysyntä tuontia varten kestää, pitää myyntikurssit muutamassa pennissä yli 40 dollarille, mutta jos välillä tulee *perioodeja* päiviä, jolloin valuuttoja on enemmän tarjolla kuin mikä vastaa kysyntää, alennettaisiin dollarikurssi jonkun verran esim. 10-15 pennillä. Samalla kun täten painostetaan, että pankin pyrkimys on saada kurssit alas-päin, saadaan valuutat ostaa jonkun verran halvemmalla.

Kun sitten varsinainen tarjontasesonki alkaa, alennetaan kurssitasoa ripeämmin, jotta uuden kysyntäsesonkin aikana voitaisiin jäädä nykyistä kurssitasoa alemmalle.

H. A. Aantun